

Sygn. akt II KK 209/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **W.K.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 października 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na
niekorzyść (PK IV Ksk (...))

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 17 lutego 2017 r., sygn. akt V Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...),

- 1) uchyla pkt 1 zaskarżonego wyroku i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w P.;**
- 2) obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 grudnia 2016 r. (sygn. akt II K (...)) W. K. został uznany winnym czynu z art. 178a § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności oraz na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 lutego 2017 r. (sygn. V Ka (...)) wyrok powyższy zmieniono w ten sposób, że orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów obniżono do 2 lat. W pozostałym zakresie wyrok utrzymano w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 42 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu w stosunku do W.K., skazanego za czyn z art. 178a § 1 k.k., środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2, w sytuacji, gdy zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu – zakaz ten powinien zostać orzeczony na okres nie krótszy niż 3 lata.”*

Podnosząc powyższy zarzut Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Wobec niebudzącego żadnych wątpliwości brzmienia art. 42 § 2 k.k. sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji znajdował się w stanie nietrzeźwości. W sposób klarowny z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika także, iż orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze tak znacząco niższym niż pozwala na to art. 42 § 2 k.k., niewątpliwie stanowi rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego materialnego (tak m.in. w wyroku z dnia z dnia 7 marca 2017 r., VKK 376/16).

W niniejszej sprawie Sąd II instancji ewidentnie błędnie, z naruszeniem dyspozycji art. 42 § 2 k.k. obniżył oskarżonemu wymiar środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych poniżej minimalnego przewidzianego w ustawie progu. W ponownym postępowaniu Sąd skoryguje swoje rozstrzygnięcie co do środka karnego zachowując granice jego wymiaru przewidziane w ustawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

as